

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

52

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji ("Narodne novine-Međunarodni ugovori" broj 2/94), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje Konvenciju o diskriminaciji u zaposlenju i zanimanju.

2. Test konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Konvencija III

KONVENCIJA O DISKRIMINACIJI U ODNOSU NA ZAPOSLENJE I ZANIMANJE

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom četrdesetdrugom zasjedanju 4. lipnja 1958., i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s diskriminacijom na području rada i u pogledu zanimanja, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije;

uzimajući u obzir da Philadelphijska deklaracija potvrđuje da sva ljudska bića, bez obzira na rasu, vjeroispovijed ili spol, imaju pravo na materijalno blagostanje i duhovni razvoj u uvjetima slobode i dostojanstva, ekonomske sigurnosti i jednakih mogućnosti; i

uzimajući nadalje u obzir da diskriminacija predstavlja kršenje prava navedenih u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima;

usvaja dvadeset petog lipnja tisuću devetsto pedeset i osme godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o diskriminaciji (zaposlenje i zanimanje) iz 1958.:

članak 1.

1. U svrhu ove Konvencije izraz "diskriminacija" obuhvaća

svako pravljenje razlike, isključenje ili davanje prvenstva na temelju rase, boje kože, spola, vjere, političkog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, koje ima za posljedicu ukidanje ili narušavanje jednakosti mogućnosti ili tretmana u zaposlenju ili zanimanju;

svako drugo pravljenje razlike, isključenje ili davanje prvenstva koje ima za posljedicu ukidanje ili narušavanje jednakosti mogućnosti ili tretmana u zaposlenju i zanimanju koje utvrdi zainteresirana članica nakon savjetovanja sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ako one postoje, i drugih odgovarajućih tijela.

2. Ne smatra se diskriminacijom pravljenje razlike, isključenje ili davanje prvenstva u odnosu na određeni posao temeljeno na uvjetima koji su mu imanentni.

3. U smislu ove Konvencije izrazi "zaposlenje" i "zanimanje" uključuju pristup stručnom osposobljavanju, pristup zaposlenju i pojedinim zanimanjima, te uvjete zapošljavanja i rada.

članak 2.

Svaka članica za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje se, uz pomoć metoda primjerenih nacionalnim uvjetima i praksi, utvrditi i provoditi nacionalnu politiku usmjerenu promicanju jednakosti mogućnosti i tretmana u odnosu na zaposlenje i zanimanje, u cilju otklanjanja svake diskriminacije u tom smislu.

članak 3.

Svaka članica za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje se, metodama primjerenim nacionalnim uvjetima i praksi -

nastojati uspostaviti suradnju između organizacija poslodavaca i zaposlenika i ostalih odgovarajućih tijela u okviru promicanja prihvaćanja i provođenja te politike;

donositi takve zakone i promicati takve obrazovne programe koji imaju za cilj osigurati prihvaćanje i provedbu te politike;

ukinuti sve zakonske odredbe i izmijeniti svaku administrativnu uputu ili praksu koja nije u skladu s tom politikom;

provoditi politiku zapošljavanja pod izravnim nadzorom nacionalne vlasti;

osigurati provedbu politike u djelovanjima službi za profesionalnu orijentaciju, stručno osposobljavanje i zapošljavanje pod upravom nacionalne vlasti;

naznačiti u svojim godišnjim izvješćima o primjeni ove Konvencije djelovanja koja su poduzeta u provedbi te politike, kao i rezultate postignute tim djelovanjima.

članak 4.

Sve mjere koje pogađaju osobu za koju se opravdano sumnja ili utvrdi da se bavi djelatnostima kojima se ugrožava sigurnost države neće se smatrati diskriminacijom, pod uvjetom da ta osoba ima pravo žalbe nadležnom tijelu ustanovljenom u skladu s nacionalnom praksom.

članak 5.

1. Ne smatraju se diskriminacijom posebne mjere zaštite ili pomoći predviđene drugim konvencijama ili preporukama koje je usvojila Međunarodna konferencija rada.

2. Svaka članica može, nakon savjetovanja s reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ako one postoje, utvrditi da se ne smatraju diskriminacijom druge posebne mjere namijenjene zadovoljavanju posebnih potreba osoba za koje je općenito priznato da zbog svojeg spola, životne dobi, invalidnosti, obiteljskih odgovornosti, odnosno društvenog ili kulturnog položaja trebaju posebnu zaštitu ili pomoć.

članak 6.

Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se primjenjivati je na izvanmatična područja u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada.

članak 7.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

članak 8.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

članak 9.

1. članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kad je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenim u ovome članku.

članak 10.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija i otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.

2. Notificirajući članicama Organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije koja je potrebna da ova Konvencija stupi na snagu, glavni ravnatelj će upozoriti članice organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

članak 11.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i izjavama o otkazu što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

članak 12.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotriti potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drukčije:

ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice *ipso iure* znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 9., ako, i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

članak 14.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/99-01/177

Urbroj: 524-02/3-00-22

Zagreb, 8. ožujka 2000.

Ministar rada i socijalne skrbi
Davorko Vidović, v. r.